N.C.F. 2009

സാമ്പത്തികമായി സ്വയം പര്യാപ്തതയിലെത്താത്ത ഇടവകകളെ സഹായിക്കാൻ രൂപീകൃതമായ ഇടവകസഹായഫണ്ടിലേയ്ക്ക് ഈ വർഷം ലഭിച്ച തുക N.C.F. കമ്മറ്റിയുടെ ശിപാർശപ്രകാരം താഴെ പറയുംപ്രകാരം നൽകുവാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു.

No.	ഇടവക	വിഷയം	തുക അനുവദിച്ചത്
1.	അടിവാരം	സിമിത്തേരി മതിൽ	25,000.00
2.	അടുക്കം	സംരക്ഷണ ഭിത്തി	2,00,000.00
3.	ചോലത്തടം	കൃഷി	25,000.00
4.	ഇടപ്പാടി	കൃഷി,	10,000.00
5.	ഇലപ്പള്ളി	കയ്യാലനിർമ്മാണം	50,000.00
6.	കാവാലി	സംരക്ഷണ ഭിത്തി	1,00,000.00
7.	കുളമാവ്	നാടുകാണി പാരീഷ് ഹാൾ നിർമ്മാണം	40,000.00
8.	മംഗളഗിരി	പാരീഷ്ഹാൾ നവീകരണം	75,000.00
9.	മുളക്കുളം	പള്ളിപണി	2,50,000.00
10.	പെരുംന്തുരുത്ത്	ചതുപ്പുനിലംനികത്തി സംരക്ഷിക്കുവാൻ	1.00,000.00
11.	ശാന്തിഗിരി	കയ്യാല	50,000.00
12.	വാലാച്ചിറ	പള്ളിപണി	2,50,000.00
13.	വെള്ളികുളം	മലമേൽ പള്ളിപണി	2,50,000.00
14.	വേഴങ്ങാനം	പാരീഷ് ഹാൾ നവീകരണം	50,000.00
15.	വിമലഗിരി	പാരീഷ് ഹാൾ നവീകരണം	50,000.00

ഈ തുകകൾ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നിയോഗങ്ങൾക്കായി തന്നെ വിനിയോഗിക്കുവാൻ ബഹു.വികാരിയച്ചന്മാർ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുമല്ലോ.

ബാക്കി തുക ആദിലാബാദ് മിഷനുവേണ്ടിയും, രൂപതയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ചേർപ്പുങ്കൽ നിർമ്മാണം ആരംഭിക്കുന്ന മാർസ്ലീവാ ആശുപത്രിയുടെ നിർമ്മാണത്തിനായും ചെലവഴിക്കുവാൻ കമ്മറ്റി തീരുമാനിച്ചു.

ലേഖനം

'ബനഡിക്റ്റയ്ൻ' ചാക്രികലേഖനത്തിൽ പൗലോസ് മാർപാപ്പാ പുനർജനിക്കുന്നു

ബിഷപ് ജോസഫ് കല്ലറങ്ങാട്ട്
പാലാ രൂപതാ മെത്രാൻ

പരിശുദ്ധ പിതാവ് ബനഡിക്ട് പതിനാറാമന്റെ പുതിയ ചാക്രിക ലേഖനം - **സത്യത്തിൽ സ്നേഹം (Caritas in Veritate) 2009,** ജൂലൈ 7-ന് പുറത്തുവന്നല്ലോ. 6 അദ്ധ്യായങ്ങളുള്ള ഈ ചാക്രിക ലേഖനം 79 ഖണ്ഡികകളിലായി ആനുകാലിക സാമൂഹ്യ വിഷയങ്ങളെ വിദഗ്ദ്ധമായി കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു. 1967-ൽ പൗലോസ് മാർപാപ്പാ പുറത്തിറക്കിയ ജനതകളുടെ പുരോഗതി എന്ന ചാക്രികലേഖനത്തിന്റെ നാല്പതാം വാർഷികത്തിൽ പുറപ്പെടുവിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടതാണിത്. ചാക്രികലേഖനങ്ങൾ, പ്രത്യേകിച്ച് സാമൂഹ്യപ്രാധാന്യമുള്ളവ, വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കുക അത്ര എളുപ്പമുള്ള കാര്യമല്ല. 'സത്യത്തിൽ സ്നേഹം' എന്ന ചാക്രികലേഖനം മനസ്സിലാക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്ന ഏതാനും ചിന്തകൾ മുമ്പോട്ടു വയ്ക്കുകയാണിവിടെ. ഈ നിരീക്ഷണങ്ങളിൽ ഈ പ്രബോധനത്തിന്റെ പ്രധാന ഉള്ളടക്കവും പ്രത്യേകതകളും പ്രസക്തിയും ഉൾച്ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ ചാക്രിക ലേഖനം സഭയുടെ സാമൂഹ്യപ്രബോധനരേഖകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേർക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാണ്.

1) സഭയുടെ സാമൂഹ്യ പ്രബോധനങ്ങളുടെ നേർക്ക് പരിശുദ്ധ പിതാവ് ഒരു പുതിയ സമീപനം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുകയാണിവിടെ. സാധാരണഗതിയിൽ ദൈവശാസ്ത്രത്തിലെതന്നെ പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട ഒരു ഭാഗമായിട്ടാണ് സാമൂഹ്യപ്രബോധനത്തെ കണക്കാക്കുക. ദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ മുഖ്യധാരയിലുള്ള വിഷയമായിട്ടു പലരും അതിനെ പരിഗണിക്കാറില്ല. എന്നാൽ ഈ ചാക്രികലേഖനത്തിൽ

സാമൂഹ്യപ്രബോധനത്തെ ധാർമ്മികദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനദർശനങ്ങളുമായി കൂട്ടിയോജിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. സുവിശേഷത്തിൽനിന്നാണ് അല്ലാതെ സാമൂഹ്യശാസ്ത്രത്തിൽനിന്നല്ല സഭയുടെ സാമൂഹ്യപ്രബോധനം ഉടലെടുക്കുന്നത് എന്ന മൗലികസത്യം ഈ പഠനത്തിലൂടെ പുറത്തുകൊണ്ടുവരുകയാണ്. സാമൂഹ്യപ്രബോധനങ്ങൾ പലതും ദാർശനികതയിൽ അധിഷ്ഠിതമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇവിടെ ദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായിട്ട് സുവിശേഷാധിഷ്ഠിതമായ ഒരു സാമൂഹ്യ പ്രബോധനം ഉരുത്തിരിയുകയാണ്.

2) 'സത്യത്തിൽ സ്നേഹം' എന്ന ചാക്രികലേഖനം വിശ്വാസികൾക്കു മാത്രമല്ല, ലോകർക്കെല്ലാം ഒരു വെല്ലുവിളിയായിട്ടു രൂപീകരിച്ചതാണ്. ഈ ചാക്രികലേഖനം ലോകത്തിലെ ബുദ്ധിരാക്ഷസന്മാരെല്ലാവരും വായിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്. രാഷ്ട്രീയക്കാരും രാഷ്ട്രതന്ത്രജ്ഞരും വ്യവസായികളും സാംസ്കാരികവിദഗ്ദ്ധരും സാങ്കേതികവിദഗ്ദ്ധരും എല്ലാം ഇത് നിർബന്ധമായും പഠിക്കേണ്ടതാണ്. സത്യത്തിലധിഷ്ഠിതമായ സ്നേഹം കണ്ടെത്താൻ ഇവരെ ക്ഷണിക്കുകയാണ്. വൈവിദ്ധ്യങ്ങളായ വിഷയങ്ങളുടെ ഒരു വലിയ ഡയലോഗാണ് ഈ ചാക്രികലേഖനത്തിൽ നടക്കുന്നത്. വിവിധ വിഷയങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള പാരസ്പര്യം ഈ പ്രബോധനരേഖയുടെ എടുത്തുപറയേണ്ട പ്രത്യേകതയാണ്. ധാർമ്മിക വിലയിരുത്തലുകളും ശാസ്ത്രീയ ഗവേഷണങ്ങളും കൈകോർത്തു പോകണമെന്ന് പാപ്പാ ശക്തമായിട്ടു പഠിപ്പിക്കുന്നു. സഭയുടെ സാമൂഹ്യപ്രബോധനങ്ങളെ വിവിധ വിജ്ഞാനശാഖകളുടെ സംഭരണിയായും സംഗമസ്ഥലമായും പാപ്പാ രൂപപ്പെടുത്തുകയാണ്. "വിശ്വാസം, ദൈവശാസ്ത്രം, അതിഭൗതികശാസ്ത്രം, ശാസ്ത്രം എന്നിവ തമ്മിലുള്ള കൊടുക്കൽവാങ്ങലുകൾ വേണം. ഇവിടെയാണ് സഭയുടെ സാമൂഹ്യപ്രബോധനങ്ങൾ യഥാർത്ഥ വിജ്ഞാനമായി സ്വയം വെളിവാകുന്നത്. ഭൗതികശാസ്ത്രവും ദൈവശാസ്ത്രവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധക്കുറവ് വിജ്ഞാനത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കു മാത്രമല്ല, രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ പുരോഗതിക്കും കോട്ടം വരുത്തിവയ്ക്കുന്നു" (31). ഒരു വലിയ സാമ്പത്തിക വിദഗ്ദ്ധനെപ്പോലെയും സാങ്കേതിക വിദ്യയുടെ അദ്ധ്യാപകനെപ്പോലെയും ഇതിലൂടെ പരിശുദ്ധ പിതാവ് സംസാരിക്കുകയാണ്. സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനകാരണങ്ങളിലേ

ക്കും യുക്തിപൂർവ്വം പരിശുദ്ധ പിതാവ് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുകയാണ്. ഒരു ലോകമനസ്സാക്ഷി രൂപീകരണമാണ് പരിശുദ്ധ പിതാവ് ഈ ചാക്രികലേഖനത്തിലൂടെ ആത്യന്തികമായി അർത്ഥമാക്കുന്നത്.

3) 'സത്യത്തിൽ സ്നേഹം' എന്ന ഈ ചാക്രികലേഖനത്തിൽ പൗലോസ് മാർപാപ്പാ പുനർജ്ജനിക്കുകയാണ്. പൗലോസ് മാർപാപ്പായുടെ 'ജനതകളുടെ പുരോഗതി' എന്ന പ്രബോധനത്തിൽനിന്നുകൊണ്ടുള്ള വിശദീകരണവും വിപുലീകരണവുമാണ് നാമിവിടെ കാണുന്നത്. പൗലോസ് മാർപാപ്പാ തന്നെ 40 വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് എഴുതിയാൽ എന്നതുപോലുള്ള ഒരു ബന്ധം ഇവിടെ കാണാൻ കഴിയും. മനുഷ്യന്റെയും ആധുനികലോകത്തിന്റെയും സമഗ്രപുരോഗതിക്കുവേണ്ട കാര്യങ്ങളെല്ലാം 'ജനതകളുടെ പുരോഗതി'യിൽ ഉണ്ട്. ഈ രണ്ടു തിരുവെഴുത്തുകൾ തമ്മിൽ ഗാഢമായ ബന്ധമുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല നിരന്തര സംഭാഷണത്തിലുമാണ്. ആശയപരമായിട്ടു പറഞ്ഞാൽ ഇരട്ട പിറന്നതുപോലൊരു ബന്ധമാണ്. "സമഗ്രമ മാനവപുരോഗതിയെപ്പറ്റിയുള്ള പൗലോസ് മാർപാപ്പായുടെ പ്രബോധനങ്ങളുടെ പുനർവായനയിലൂടെ അവയെ ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിനു യോഗ്യമാക്കിത്തീർക്കുക എന്ന ജോലിയാണ് ഞാൻ ചെയ്യുന്നത്" (8).

4) വിശുദ്ധ പൗലോസിന്റെ ചിന്തകൾക്ക് അപ്പുറത്തേക്കും പരിശുദ്ധ പിതാവ് കടന്നുചെല്ലുന്നു. എല്ലാ മനുഷ്യപുരോഗതിയുടെയും കാതൽ "സത്യത്തിൽ സ്നേഹമാണ്." സഭയുടെ സാമൂഹ്യപ്രബോധനങ്ങളുടെയെല്ലാം കറങ്ങുന്ന അച്ചുതണ്ട് ഈ സത്യമാണ്. എല്ലാറ്റിനേയും കൂട്ടിയോജിപ്പിക്കുന്നതും സത്യമാണ്. നമ്മുടെ ധാർമ്മികപ്രവൃത്തിയെ ഭരിക്കുന്നതും സത്യത്തിൽ സ്നേഹം എന്ന തത്വമാണ്. സത്യത്തെ പാർശ്വവൽക്കരിക്കുന്ന ഒന്നിനോടും ഒത്തുപോകാൻ പാപ്പാ തയ്യാറാകുന്നില്ല. പാപ്പാ, സ്ഥാനം ഏറ്റെടുത്ത അന്നുതന്നെ പറഞ്ഞിരുന്നല്ലോ ലോകത്തിൽ ഇന്നു കാണുന്നത് ആപേക്ഷികതയുടെ സ്വേച്ഛാധിപത്യമാണ് (dictatorship of relativism). സത്യത്തോടുള്ള ഉറ്റബന്ധത്തിൽനിന്നു മാത്രമേ സ്നേഹത്തെ കാണാനാവൂ. സ്നേഹത്തിന് പ്രകാശവും അർത്ഥവും ഗാംഭീര്യവും നൽകുന്നത് സത്യമാണ്. ബുദ്ധിയുടെയും ഇച്ഛയുടെയും വിമലീകരണത്തിലൂടെ മാത്രമാണ് സത്യത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ സ്നേഹം നാം തിരിച്ചറിയുന്നത്.

സത്യത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ സ്നേഹം വെറും വൈകാരികതലത്തിൽ മാത്രം നിൽക്കുന്നു എന്ന് എടുത്തുകാണിക്കുന്നു. സത്യമില്ലാത്ത സ്നേഹം ഒരു ശൂന്യമായ അറയാണ്. മറ്റെന്തെങ്കിലുംകൊണ്ട് അതു നിറയ്ക്കേണ്ടിവരുന്നു. സത്യമില്ലാത്ത ഒരു സംസ്കാരത്തിൽ സ്നേഹം ദുരുപയോഗിക്കപ്പെടുകയും തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. സ്നേഹത്തിന്റെ എതിർ അർത്ഥംതന്നെ ജനിപ്പിച്ചെന്നും വരും. സത്യമില്ലാതെ നീതിയോ, സ്നേഹമോ ഇല്ലെന്നും ഈ ചാക്രികലേഖനം പഠിപ്പിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥ സ്നേഹം എന്നാൽ സത്യത്തെ സംരക്ഷിക്കലാണ്. വി. പൗലോസ് പറയുന്ന 'സ്നേഹത്തിൽ സത്യം' (എഫേ. 4:15) എന്നതിന്റെ അപ്പുറത്തേക്ക് എത്തിനിൽക്കുന്ന പാപ്പായെയാണ് സത്യത്തിൽ സ്നേഹം എന്നതിൽ നാം കാണുക. ഇവ രണ്ടും പരസ്പരപൂരകങ്ങളാണ്. ഒന്നു മറ്റൊന്നിനെ കൂടാതെയല്ല. സത്യം അന്വേഷിക്കപ്പെടേണ്ടതും കണ്ടെത്തപ്പെടേണ്ടതും സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതും ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടേണ്ടതും സ്നേഹത്തിലാണ്. സ്നേഹം മനസ്സിലാക്കപ്പെടേണ്ടതും ഉറപ്പിക്കപ്പെടേണ്ടതും പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെടേണ്ടതും സത്യത്തിലാണ്. സ്നേഹവും സത്യവും അവിഭാജ്യമാണ്. ഈ അവിഭാജ്യതയ്ക്കാണ് ഈ ചാക്രികലേഖനം ഊന്നൽ നൽകുന്നത്. ഇവ രണ്ടും ദൈവവിളിയാണ്. ദൈവം മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നട്ടതാണ്. "സത്യവും അതിനെ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന സ്നേഹവും നമുക്ക് സൃഷ്ടിക്കാനാവില്ല. അവ രണ്ടും നാം ദാനമായി സ്വീകരിക്കുക മാത്രമാണ്. അവയുടെ ഉറവിടം മനുഷ്യവർഗ്ഗമല്ല. തന്നിൽത്തന്നെ സത്യവും സ്നേഹവുമായ ദൈവമാണ് അതിന്റെ ഉറവിടം" (52).

5) മനുഷ്യപുരോഗതി എന്ന സങ്കീർണ്ണ യാഥാർത്ഥ്യമാണ് ഈ ചാക്രികലേഖനം ലോകത്തിന്റെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. പുരോഗതി ഭൗതിക വളർച്ച മാത്രമല്ല, ആത്മീയ വളർച്ചയുമാണ്. ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസം ഇവിടെ ഒരിക്കൽക്കൂടി സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ നടുവിൽ ആവിഷ്കരിക്കുകയാണ്. പരലോകചിന്തയില്ലാതെ, ദൈവവിചാരമില്ലാതെ, നിത്യതയെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തയില്ലാതെ നാം രൂപീകരിക്കുന്ന വികസനം തരംതാഴ്ന്നതാണ് (11). പുരോഗതിയുടെ അടിസ്ഥാനം സുവിശേഷമാണ് (18). പുരോഗതി മനുഷ്യനെ മുഴുവനായും ഉൾക്കൊള്ളണം. ഒപ്പം എല്ലാ മനുഷ്യരേയും ഉൾക്കൊള്ളണം. സാങ്കേതികവിദ്യ

എന്ന വിഷയത്തിന്റെ എല്ലാ വശങ്ങളെപ്പറ്റിയും ഈ പ്രബോധനം സംസാരിക്കുന്നുണ്ട്. പുരോഗതി ഒരു ദൈവവിളിയാണ് (16). ഇന്നത്തെ കമ്പോളസംസ്കാരത്തിൽ സഭയുടെ പ്രബോധനം പരിചയപ്പെടുത്തുകയാണ്. "കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൂട്ടുന്നതല്ല യഥാർത്ഥ വികസനം. സാങ്കേതികമായി ചിന്തിക്കുന്ന, സ്വന്തം പ്രവൃത്തിയുടെ മാനുഷികമൂല്യവും അർത്ഥവും ആഴത്തിൽ ഗ്രഹിക്കുന്ന മനസ്സാണ് വികസനത്തിന്റെ ആണിക്കല്ല്" (70). "തൊഴിൽരംഗത്തെ മികവും ധാർമ്മിക സ്ഥിരതയും ഒരുമിച്ചുപോകണം. എപ്പോൾ സാങ്കേതികവിദ്യ മേൽക്കോയ്മ സ്ഥാപിക്കുന്നുവോ അപ്പോൾ ലക്ഷ്യവും മാർഗ്ഗവും കൂടിക്കുഴയുന്നു. അപ്പോൾ കച്ചവടത്തിന്റെ ഏക മാനദണ്ഡം ലാഭവും രാഷ്ട്രീയത്തിന്റേത് അധികാരമുറപ്പിക്കലും ശാസ്ത്രലോകത്തിന്റേത് ഗവേഷണഫലങ്ങളും ആയിരിക്കും" (71).

6) ലോകസമ്പദ്വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് ഒരു പുതിയ ദിശാബോധവും അടിത്തറയും നൽകുന്നുണ്ട്. സാമ്പത്തികശാസ്ത്രം ഈ ചാക്രികലേഖനത്തിന്റെ കേന്ദ്രപഠനവിഷയമാണ്. മഹത്തായ ഒരു എത്തിക്കൽ വീക്ഷണം പാപ്പാ നൽകുകയാണ്. അത് എത്തിക്സിന് കമ്പോളത്തിനുള്ളിൽ സ്ഥാനം വേണം എന്നതാണ്. മാർക്കറ്റിനു പുറത്തുള്ള എത്തിക്സ് മാത്രം പോരാ. കൊള്ളലാഭമെടുത്തതിനുശേഷം പരോപകാരപ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നു എന്നു പറയുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല. സാമ്പത്തികശാസ്ത്രം ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കണം. അതായത് സമ്പദ്ഘടന ധാർമ്മികത ആവശ്യപ്പെടുന്നു. കമ്പോളസംസ്കാരത്തിന്റെ നിയമം ലാഭം മാത്രമാണ്. സമ്പദ്ഘടനയുടെ ശരിയായ ഒരു വിലയിരുത്തലിന് ഈ ധാർമ്മികമാനം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. ധനമേഖലയിൽ സദാചാരത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേക മേഖല രൂപപ്പെടുത്തി എടുക്കുക മാത്രമല്ല വേണ്ടത്, മറിച്ച് സാമ്പത്തികമേഖല ഒന്നാകെ സദാചാരത്തിനനുസൃതമാണെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തുകയാണ് വേണ്ടത് (45). സാംസ്കാരിക-ധാർമ്മിക മേഖലകളിൽ മനുഷ്യന് ഉണ്ടാകുന്ന അരാജകത്വം ഇതാവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്. അടിസ്ഥാന എത്തിക്കൽ മൂല്യങ്ങൾ പാലിച്ചാൽ മാത്രമേ വളർച്ചയും ഭാവിയും ഉണ്ടാവുകയുള്ളു. മനുഷ്യൻ അപ്പം കൊണ്ടു മാത്രമല്ല ജീവിക്കുന്നത്. ദൈവബന്ധമാണ് ഏറ്റവും ആവശ്യമായിരിക്കുന്നത്. സത്യാന്വേഷികൾക്ക് സാമൂഹ്യ, സാമ്പത്തി

ക, ധാർമ്മിക മേഖലകളിലെ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം കണ്ടെത്താൻ ഈ ചാക്രികലേഖനം സഹായിക്കും. സുതാര്യമായ പുതിയ ഒരു സാമ്പത്തിക പ്ലാനിംഗിനായിട്ട് പാപ്പാ എല്ലാവരേയും ക്ഷണിക്കുകയാണ്. ഇവിടെ ദൈവത്തെയും ലോകത്തെയും കണക്കിലെടുക്കണം. രാഷ്ട്രീയത്തിലും സാമ്പത്തിക മേഖലയിലും സത്യസന്ധരായ ജനങ്ങളെയാണ് നമുക്കാവശ്യം. സാമ്പത്തിക വിദഗ്ദ്ധരും രാഷ്ട്രീയക്കാരും ഉൽപ്പാദകരും ഉപഭോക്താക്കളും എല്ലാം തമ്മിൽ സഹകരണം വേണം. ഈ സഹകരണത്തിലൂടെ മാത്രമേ ധാർമ്മിക അടിത്തറയിലുള്ള ഒരു മനസാക്ഷി രൂപീകരണം സാദ്ധ്യമാകൂ. നല്ല സാമ്പത്തിക മോഡൽ കൊണ്ടുമാത്രം നീതി നടപ്പാക്കാൻ പറ്റില്ല. നീതിബോധമുള്ള മനുഷ്യർ ജനിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ അതു പ്രായോഗികമാകൂ. ഇപ്പോഴത്തെ സാമ്പത്തികമാന്ദ്യത്തിന് മേൽപ്പറഞ്ഞ അടിസ്ഥാനദർശനങ്ങളാണ് പാപ്പാ മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്നത്. സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധിയോ, മാന്ദ്യമോ അല്ല ഈ ചാക്രികലേഖനത്തിന്റെ കേന്ദ്രാശയം. ഇതിന് ഉത്തരം നൽകേണ്ടതു സഭയല്ല. സഭ പണമുള്ള മുതലാളിയല്ല; മൂല്യങ്ങളുള്ള അദ്ധ്യാപികയാണ്. മനുഷ്യൻ ധർമ്മിഷ്ഠനും സത്യനിഷ്ഠയുള്ളവനുമാകുമ്പോൾ എല്ലാത്തിനും ഉത്തരം ലഭിക്കും.

7) ഈ ചാക്രികലേഖനം ആഗോളവത്കരണത്തെക്കുറിച്ചും പ്രത്യേകം പഠിപ്പിക്കുന്നു. ആഗോളവത്കരണം നമ്മെ അയൽക്കാരാക്കുന്നു. പക്ഷേ സഹോദരന്മാരാക്കുന്നില്ല, അതായത് കുടുംബക്കാരാക്കുന്നില്ല (19). ആഗോളവത്കരണം ലോകവ്യാപകമായ പരസ്പരാശ്രയത്വമാണ്. അമിതവേഗത്തിൽ അതു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. വികസിതരാജ്യങ്ങളിൽ ആരംഭിച്ചു മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലേക്ക് കൊടുങ്കാറ്റുപോലെ വ്യാപിച്ചു. “ലോകത്തിലെ വിവിധ രാഷ്ട്രങ്ങളെ വികസനത്തിന്റെ വഴിയിലേക്കു ക്ഷണിച്ച ചാലകശക്തിയാണ് ആഗോളവത്കരണം. എന്നിരുന്നാലും സത്യത്തിലധിഷ്ഠിതമായ സ്നേഹത്തിന്റെ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ ഇല്ലെങ്കിൽ ഈ ആഗോളശക്തി എന്നത്തെക്കാളുമധികം നാശം വരുത്തിവയ്ക്കും” (33). ആഗോളവത്കരണത്തെ സത്യാധിഷ്ഠിതമായി മനസ്സിലാക്കിയാൽ ലോകസമ്പത്തിന്റെ ഒരു പുനർവിതരണത്തിനു കാരണമാകുമെന്ന് പാപ്പാ സമർത്ഥിക്കുന്നു. അതിന് ഇനിയും വിപുലമായ ഒരു ധാർമ്മികബോധത്തിലേക്ക് സമ്പത്ത് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നവർ

എത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവിടെയാണ് ഒരു പുതിയ മാനവികത ജനിക്കുന്നത്.

8) സഭയ്ക്ക് എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും പരിഹാരം കാണാനാവില്ല. മൂന്നു കാര്യങ്ങൾക്ക് സ്ഥായിയായ ഊന്നൽ നൽകുന്നു; മനുഷ്യജീവനോടുള്ള ശ്രദ്ധ; മതസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള അവകാശം; ഞാനാണ് എന്റെ ദൈവം, എനിക്കു മുകളിൽ ആരുമില്ല എന്ന നിലപാടിനോടുള്ള എതിർപ്പ്. ജീവനെ സംബന്ധിക്കുന്ന വിഷയങ്ങൾ സാമൂഹ്യനീതിയെ ബാധിക്കുന്നതുമാണ്. ജീവന്റെ ആരംഭംമുതൽ സ്വാഭാവിക മരണംവരെ ജീവൻ വിലപ്പെട്ടതാണ് എന്ന സത്യം ഒരിക്കൽക്കൂടി ഊന്നിപ്പറയുന്നു. അധാർമ്മിക കാര്യങ്ങൾ നൈയാമികമായിട്ട് ശരിയാണെന്നു സ്ഥാപിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ജനാധിപത്യക്രമങ്ങൾ സ്വേച്ഛാധിപത്യരാഷ്ട്രങ്ങളായിട്ട് അധഃപതിക്കുകയാണ്. ധാർമ്മികമൂല്യങ്ങളെ അറിയാൻ പറ്റാത്തവിധം ചില സംസ്കാരങ്ങളുടെ ഉപസംസ്കാരങ്ങൾ മനുഷ്യനെ അന്ധനാക്കുന്നുണ്ട്. ബനഡിക്ട് പിതാവ് ഒരു പടികൂടി മുന്നോട്ടുപോകുന്നു. ജീവന്റെ സംരക്ഷണം ഒരു ഹ്യൂമൻ എക്കോളജി വളർത്താൻ അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്ന് സ്ഥാപിക്കുന്നു. ഈ ചാക്രികലേഖനം ഭരണകൂടങ്ങൾക്കും രാഷ്ട്രീയക്കാർക്കുമുള്ള ഒരു താക്കീതു കൂടിയാണ്. അവർക്കാർക്കും ജീവനെ നശിപ്പിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ കൊണ്ടുവരാൻ അവകാശമില്ല. ഓരോ മനുഷ്യന്റെയും ജീവൻ വിലപ്പെട്ടതാണ്. “ജീവനോടുള്ള തുറവി യഥാർത്ഥ പുരോഗതിയുടെ ഹൃദയമാണ്” (28). എന്നും സംരക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ട മൂലധനവും മനുഷ്യൻ തന്നെ. മതസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ശത്രുവായ നിരീശ്വര പ്രസ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചും പാപ്പാ സംസാരിക്കുന്നു: “രാഷ്ട്രം പ്രായോഗിക നിരീശ്വരവാദം പഠിപ്പിക്കുകയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും അടിച്ചേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ പൗരന്മാരിൽനിന്നും സമഗ്രമാനവ വളർച്ചയ്ക്കാവശ്യമായ ശക്തി ചോർത്തിക്കളയുകയാണ്” (29).

9) ആധുനികലോകത്തിൽ ഏറെ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു വിഷയമായ പരിസ്ഥിതി (ecology)ക്ക് ഈ ചാക്രികലേഖനം അസാധാരണമായ മുൻഗണന നൽകുന്നുണ്ട്. പ്രകൃതിയെ ദുരുപയോഗിക്കാൻ പാടില്ല എന്ന് പാപ്പാ ഉറക്കെ പ്രഖ്യാപിക്കുകയാണ്. പ്രകൃതിയെക്കു

റിച്ച് ആദിമസഭയുടെ പിതാക്കന്മാർ അപ്രേമും അംബ്രോസും എല്ലാം എടുത്തുപറഞ്ഞിരുന്നു. അവരുടെ പേരുകൾ എടുത്തുപറയുന്നില്ലെങ്കിലും സമാനമായ ചിന്തകളാണ് പാപ്പാ ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. "പ്രകൃതി മനുഷ്യൻ സ്വാഭിഷ്ടപ്രകാരം കൈകാര്യം ചെയ്യാനുള്ള ഒരു അസംസ്കൃത വസ്തുവല്ല... പ്രകൃതി കുറെ വസ്തുക്കളുടെ ശേഖരം മാത്രമല്ല. പ്രകൃതിയെ അനാദരിക്കുന്നത് അതിനെ ആക്രമിക്കുന്നതിനു തുല്യമാണ്. അത് മനുഷ്യപ്രകൃതിയുടെ അനാദരിക്കലിലേക്ക് എത്തും. പ്രകൃതി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് പദാർത്ഥങ്ങൾകൊണ്ടു മാത്രമല്ല, ആത്മാവുകൊണ്ടുകൂടിയാണ്" (49). പരിസ്ഥിതിക്ക് സഭാത്മകമായ ഒരു വ്യാഖ്യാനം നൽകുകയും അത് സത്യത്തിലും ധാർമ്മികതയിലും ഉറച്ചുനിൽക്കുന്ന മനുഷ്യനുമായിട്ട് ബന്ധിപ്പിക്കുകയുമാണ്. മാനുഷിക പരിസ്ഥിതി എന്ന ഒരു പുതിയ വീക്ഷണംതന്നെ പാപ്പാ ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. "വസ്തുനിഷ്ഠമായ രീതിയിൽ മനസ്സിലാക്കുകയാണെങ്കിൽ നമുക്ക് ആവശ്യമായിരിക്കുന്നത് മാനുഷിക പരിസ്ഥിതി വിജ്ഞാനമാണ് (human ecology). പ്രകൃതിയുടെ നാശം ഏറ്റവും കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് മനുഷ്യനെ ഒന്നിപ്പിച്ചുനിർത്തുന്ന സംസ്കാരവുമായിട്ടാണ്. ഏതു സമൂഹത്തിൽ മനുഷ്യപരിസ്ഥിതി ആദരിക്കപ്പെടുന്നുവോ അവിടെ പ്രകൃതി പരിസ്ഥിതിയും (environmental ecology) ആദരിക്കപ്പെടും" (49). ഇവിടെ ധാർമ്മിക മനസ്സാക്ഷിയെ പാപ്പാ ഒരിക്കൽക്കൂടി ശക്തമായി രംഗത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു. "സ്വതന്ത്രമായ ജീവിതത്തിനും സ്വാഭാവികമായ മരണത്തിനുമുള്ള അവകാശം ഹനിക്കപ്പെടുകയും ഗർഭധാരണവും ജനനവുമെല്ലാം കൃത്രിമമാകുകയും മനുഷ്യഭ്രൂണങ്ങൾ ഗവേഷണങ്ങൾക്കായി ബലികഴിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അവിടെ സമൂഹമനസ്സാക്ഷി എത്തിനിൽക്കുന്നത് മാനുഷിക പരിസ്ഥിതിയും പ്രകൃതിപരിസ്ഥിതിയും നഷ്ടമാകുന്നിടത്താണ്" (49). പരിസ്ഥിതി എല്ലാവർക്കുമുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ദാനമാണ്. പ്രകൃതിയിലൂടെ ദൈവം സംസാരിക്കുന്നുണ്ട്. പ്രകൃതി സത്യത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും ഒരു ക്രമമാണ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. പ്രകൃതി, ലോകം സ്രഷ്ടാവിന്റെ സമ്മാനമാണ്. അവശിഷ്ടങ്ങളുടെ കൂമ്പാരമല്ല. പ്രകൃതി മനോഹരമായ ഒരു പുസ്തകമാണ്.

10) 'സത്യത്തിൽ സ്നേഹം' എന്ന ചാക്രികലേഖനത്തിലൂടെ പരിശുദ്ധ പിതാവ് ശരിക്കും മർമ്മത്തിലാണ് പിടിച്ചിരിക്കുന്നത്. പ്രശ്നങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാന കാരണങ്ങളാണ് പാപ്പാ അന്വേഷിക്കുന്നത്. സത്യത്തിലും ധാർമ്മികതയിലും വേരോടിയ ഒരു ക്രൈസ്തവ മാനവികതയാണ് ലക്ഷ്യമിട്ടിരിക്കുന്നത്. മനുഷ്യന്റെ പൊതുനന്മയ്ക്ക് വലിയ പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നു. സഭയുടെ സാമൂഹ്യപ്രബോധനങ്ങളിൽ ഉൾച്ചേർക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാ ക്ലാസ്സിക്കൽ വിഷയങ്ങളും ഇവിടെയുമുണ്ട്. അത്തരത്തിൽ ഏറെ സങ്കീർണ്ണമായ സ്വാഭാവവും ഈ പഠനരേഖയ്ക്കുണ്ട്. തൊഴിലാളികൾ, കൃഷിക്കാർ, ടൂറിസ്റ്റുകൾ, പ്രവാസികൾ തുടങ്ങി ഒട്ടനവധി വിഷയങ്ങൾ ഇവിടെ പഠനവിധേയമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. സാമൂഹ്യനീതിയും പൊതുനന്മയും ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പരിസ്ഥിതിയും സാങ്കേതികവിദ്യയും അടിസ്ഥാന വിഷയങ്ങളായിട്ടു പരിഗണിച്ചത് ഏറെ നന്നായി. എല്ലാറ്റിനേയും കൂട്ടിയോജിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ചിന്തയും ഭാഷയും ഉടനീളം കാണാം. ദ്വൈധ(binary)സ്വഭാവമുള്ള പദപ്രയോഗങ്ങൾ - ഉദാ. ക്യാപ്പിറ്റലിസം, സോഷ്യലിസം; മുതലാളി തൊഴിലാളി; സമ്പന്നർ ദരിദ്രർ തുടങ്ങിയവ - കഴിവതും ഉപേക്ഷിക്കുകയും ഇവ തമ്മിലുള്ള പാരസ്പര്യത്തിന് ഊന്നൽ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ലോകത്തിലെ എല്ലാ മനുഷ്യരോടും എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളോടും തുറവിയുള്ള ഒരു പ്രബോധനമാണിത്. അക്കാരണത്താൽത്തന്നെ അതിന് സാമൂഹികമാനം കൂടുതലായിട്ടുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷ് ലോകത്തിന്റെ സ്വാധീനം കൂടുതലായിട്ടുണ്ട്. സാമ്പത്തികശാസ്ത്രം കൂടുതലായി വളർത്തുന്നതും സമ്പദ്ഘടനയുടെ ഘടന രംഗത്തുകൊണ്ടുവന്നതും ഇംഗ്ലീഷ് ലോകമാണല്ലൊ. യൂറോപ്പിന്റെ പ്രത്യേകമായ പശ്ചാത്തലങ്ങളെല്ലാം കൂടുതലായി പരിഗണനയിലെടുത്തിട്ടുണ്ട്. സാമ്പത്തികമാന്ദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരം അന്വേഷിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മറ്റു വൻകിടരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ പ്രശ്നങ്ങളും ഈ പഠനം പരിഗണനയ്ക്കെടുത്തിട്ടുണ്ട്. തൊഴിലാളികളുടെ ന്യായമായ അവകാശങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്നവരുടെ നേർക്ക് ശക്തമായ താക്കീതാണ് പാപ്പാ നൽകുന്നത്. "സാമ്പത്തിക രാഷ്ട്രീയനേതാക്കന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികളിൽ അഴിമതിയും നിയമനിഷേധവും പകൽപോലെ വ്യക്തമാണ്" (22). തൊഴിലാളികളുടെ അവകാശങ്ങളെ നിഷേധിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കുത്തകകമ്പനികളും ചെറുകിട ഉൽപാദകരുമുണ്ട്.

(ഓഗസ്റ്റ് 9, 16 തീയതികളിലെ സൺഡേ ദീപികയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്)